

Udtalelser kom til at staa for de Delegationers Regning (Producentlandenes), som kunde akceptere det. Ogsaa med Hensyn til anbefaling af visse Forholdsregler (som Vinpropaganda, Dannelsen af nationale Vinkomitéer, Afholdelsen af en aarlig Vinfest etc.), som umiddelbart skulde iværksættes, opstod der Meningsforskel mellem Producent- og Konsumentlandene, idet man fra dansk, svensk, engelsk, indisk og ægyptisk Side mente, at de paagældende Regeringer ikke kunde gaa med til at anbefale, at der skulde organiseres en Propaganda for Vin. Fra engelsk og dansk Side blev det endvidere betonet, at det var ulogisk, at Regeringer, som ikke kunde anbefale en Vinpropaganda, skulde give en Organisation af en saadan i andre Lande sin anbefaling. Den endelige af Konferencen vedtagne Resolution blev da ogsaa formuleret saaledes, at man blot tog til Efterretning, at det er Vinlandenes Hensigt at organisere en Propaganda først og fremmest i Produktionslandene for at forøge det nationale Forbrug — dernæst i de Lande, som hidtil kun har haft et lille eller intet Forbrug af Vin, i Særdeleshed ved at paavise Næringsværdien etc. af Vin og Druer. Paa lignende Maade tog man blot til Efterretning de Bestræbelser, som i Vinlandene udfoldes fra Regeringernes Side, navnlig for at oprette nationale Komitéer for Vinpropaganda, samt Anbefalingen om at etablere en aarlig international Vinfest m. m.

Resolutionen gaar iøvrigt ud paa, at de respektive Regeringer bør søge at sætte en Stopper for en overdreven Udvidelse af Vinplantningerne og iøvrigt tage de nødvendige Skridt til en Tilpasning af Produktionen bl. a. ved Etablering af officiel Statistik over Vinarealer, Vinhøst etc. Endvidere indeholder Resolutionen en anbefaling vedrørende ensartede Vinanalyser, Afsluttelsen af en eventuel Konvention vedrørende Beskyttelse af Vine, Oprettelse af Vinindex, ensartet Toldnomenklatur for Vin etc.

Det internationale Vinbureau i Forbindelse med Folkeforbundets økonomiske Komité og det internationale Landbrugsinstitut skal følge de forskellige Forslag, saaledes at Arbejdet i givet Fald kan blive koordineret.

4. Kaffe.

Den brasilianske Delegation fremsatte Forslag til en international Konvention angaaende Kaffe, der foruden en Række Bestemmelser, der tog Sigte paa Produktionslandene (Ikke-Forøgelse af Produktionen, Begrænsning af Eksporten etc.), gik ud paa, at saavel Producent- som Konsumentlandene indenfor en Frist af 1 Aar skulde træffe saadanne Foranstaltninger, at Kaffe ikke underkastedes en mindre gunstig Behandling end Kaffesurrogater eller Raastoffer til disse, forsaavidt angaar Told eller andre Afgifter. Endvidere skulde de Lande, som havde tiltraadt Toldvaabenhvilen, gaa ind paa Toldvaabenhvile for Kaffe, saalænge Kaffeoverenskomsten varede (5 Aar). Dernæst skulde de Importlande, der havde Indførselsrestriktioner, Kontingenter etc., træde i Forhandling med Eksportlandene om gradvis Ophævelse af saadanne Restriktioner. Endelig skulde de Lande, som havde en Kaffetold, der var højere end Kaffens Værdi paa Fortoldningstidspunktet, forhandle med Eksportlandene om en Nedsættelse af Kaffetolden imod Kompensation.

Forslaget mødte Indvendinger saavel fra Producentlandene (navnlig Haiti og Indien) som fra Konsumentlandene (Storbritanien, Tyskland og Danmark). Den danske og den engelske Delegation mente saaledes, at det vilde være vanskeligt at binde sin Handlefrihed med Hensyn til saadanne fiskale Satser, som der her var Tale om, ej heller kunde man akceptere Bestemmelsen om Ligebehandling af Kaffe og Kaffesurrogater. Fra tysk Side kunde man af Hensyn til den for Landbruget vigtige Cikoriedyrkning absolut ikke love, at Kaffesurrogater ikke vilde blive favoriseret. Endvidere mente man fra dansk Side at maatte henlede Opmærksomheden paa, at selv om Danmark ikke i Øjeblikket havde Indførselsrestriktioner for Kaffe, kunde man ikke garantere, at dette fortsat vilde blive